

Pokrytectví
 Na špici zločinů
 spáchaných jazykem
 je „pokrytectví,“
 které je také příčinou
 nedorozumění,
 hádek a provokací,
 vedoucí k nenávisti.
 Lidská spravedlnost
 je trivializována
 a jejich prohřešky jsou
 zveličovány, jazyk zasévá
 rozkol, hádky
 a ničení přátelství
 mezi lidmi.
 Je také zdrojem
 mnoha neshod
 a nespokojenosti.
 Abychom se zbavili
 této hříšnosti,
 měli bychom dohlédnout
 na to, aby naše slova
 byla pravdivá a slušná.
 Pak zde bude
 méně problémů
 mezi komunitami
 a žádné spory ve společnosti.
 Takto již nebudeme
 muset snášet nenávist
 a opovržení druhých.
 Zneužití moci
 Tento zločin je o pánech,
 kteří zneužívají své moci,
 aby obvinili
 své služebníky,
 o úřednících,
 kteří zneužívají své moci,
 aby uráželi lidi,
 bohatí spoléhají
 na své bohatství,
 aby pohrdali chudými,
 chytří se spoléhají
 na svou chytrost,
 aby mluvili lži,
 a vzdělání
 užívají své vědomosti,
 aby zahanbili nevzdělané.
 Vyhněme se
 takovému útisku.
 Naši podřízení mají mozek

k myšlení, ale jsou
 osudem svázáni
 se skromnými podmínkami.
 Pokud se dopouštějí omylů,
 užijeme důstojných a milých
 slov, abychom je poučili.
 Pomluva
 (Zlý jazyk)
 Hrubé kletí
 a vulgární urážky
 jsou důvodem tohoto zločinu,
 který se týká také dětí
 hanobících své rodiče,
 nedbajíc
 morálních principů
 a synovské úcty.
 Zastrášují lidi,
 utiskují své sousedy
 a otevírají svá ústa
 jenom aby kleli,
 přičemž nešetří dokonce
 ani Buddhu ani Boha.
 Dnem a nocí
 jen klejí, užívajíc
 Buddhova a Božího jména
 – taková konání jen
 hromadí jejich hříchy.
 Prolhanost
 Prolhanost byla zdrojem
 nespravedlnosti
 vůči lidem.
 Obyčejně nacházíme
 výmluvy pro naše zlé
 chování; zveličujeme
 naši spravedlnost
 a vymýšlíme si historiky,
 abychom degradovali
 zásluhy druhých.
 Svým chvástavým, prázdným
 a nekonečným klábosením
 lháři jenom rozněčují
 pohrdání druhých lidí.
 Aby se vyhnul morální
 degeneraci, musí si
 jednotlivec vypěstovat
 zvyk používat slušné
 výrazy a zdržet se
 prostořekosti.
 Měl by respektovat pravdu
 a neříkat lži.

Chamtivost
 Toto je příčina
 mnoha neštěstí –
 války, loupeže, vraždy...
 Touha
 po slávě a zisku,
 po moci a sociálním statusu
 – všechny tyto
 zatlačily lidi do mnoha
 bratrovražedných bojů
 a způsobily mnoho neštěstí.
 Loupež, vražda,
 korupce
 a boj o moc
 způsobily lidem
 mnoho utrpení.
 Chamtivost činí lidi
 zarmoucenými, způsobuje,
 že pláčou v tichosti.
 Páchají sebevraždu,
 když se stanou zoufalými.
 Lidé se zabíjejí
 pro moc, lásku, nebo jako
 následek nějaké chyby.
 Války, zabíjení,
 masakry
 a zlé skutky jsou
 výsledkem chamtivosti.
 Když lidstvo skončuje
 s chamtivostí, pak se
 zmenší zármutek.
 Avšak život
 je plný zvratů,
 takže žijeme podle
 našich možností.
 Proč bychom měli
 vymýšlet strategie
 jak krást od druhých?
 Proto musíme smýšlet
 o druhých, jako smýšlíme
 sami o sobě.
 Odložme naši sobeckost
 a chamtivost, abychom
 pěstovali ctnost.
 Dávejme
 almužny chudým
 a připusťme si své hříchy,
 abychom našli mír v ráji
 a vyhnuli se
 klamným iluzím

tohoto světa.
Hněv
Prudká povaha
obvykle vede člověka
k páchání zlých skutků,
dokonce vraždy.
Vítěz se stává
arogantnějším a poražený
cítí hanbu, a hněv
se více šíří.
Když se hněváme,
ztrácíme hlavu,
tak nás hněv
zbavuje sebekontroly,
způsobujíc, že jsme
hříšní a krutí,
nemajíc ohled
na spravedlnost,
na správné a špatné.
Když svoji náladu
udržíme pod kontrolou,
cítíme se svobodně
a naše mysl je uvolněnější.
Buďme velkorysí
a odpusťme hříšníkům.
Buďme trpěliví
a nehádejme se,
ani neusilujme o nadvládu,
abychom se vyhnuli hněvu.
Nevědomost
Tento zločin je důsledek
chabého úsudku a myšlení.
Jednotlivec dokáže zřídka
rozpoznat
co je správné
a co je špatné.
Trvá na zachování
svých předsudků
a odmítá rozpoznat
pravdu.
Je nevědomý celý svůj život,
nacházejíc zalíbení
v neprospěšném myšlení,
tvrdohlavý
a chová se hříšně,
aniž by se snažil najít
cestu k vysvobození.
Zbavme se pověrčivosti,
souhlasme s morálními
principy, vyhněme se cestě

hříchu, proberme se z iluzí,
abychom rozbili závoj
temnoty, který zakrývá
naši mysl a jděme po cestě
ctnosti, abychom postupně
dosáhli nesmrtnosti.
Na vznešených
osmidílných cestách
Po vymýcení
třech karem
(odplat)
jednejme podle
osmidílných cest.
Když jsou
zdolány hříchy,
objeví se deset
šťastných cest.
Činíme jen
další krok
na cestě ctnosti.
Takový postup
neznamená, že jsme
dosáhli našeho cíle;
proto musíme
postupně praktikovat
osmidílné cesty,
neboť to je denní
„kniha modliteb“
pro každého, který
chce uniknout z cesty hříchu
a dostat se
na cestu k vysvobození.
Osmidílné cesty
se skládají
ze správného porozumění,
správného uvažování,
správných skutků, správného
úsilí, správného živobyті,
správné řeči,
správné dbalosti
a správného soustředění.
Správné porozumění
To znamená být schopen
vidět a analyzovat situaci
podle pravdy.
Jednotlivec je obvykle
unášen svým egem
a jeho mysl je zastřena,
takže pravda je
poněkud pokřivena.

At' už je to z důvodu
nedostatku bystrosti,
nebo v důsledku
zaujatosti či sobeckosti,
jednotlivec nevidí
správnou cestu.
Proto nemůže mít
správný úsudek,
to vede k tomu, že jsou
lidé obětmi nespravedlnosti,
což je důvod, proč nás
„správné porozumění“
učí používat naši mysl
a analyzovat každou situaci,
pečlivě ji prozkoumat,
abychom se vyhnuli chybě
v úsudku –
at' naší či jejich.
Důkladné a pečlivé
zkoumání
a pronikavý úsudek
nás ochrání před vytvořením
chybného názoru,
takže můžeme odložit
své ego, abychom se
vyhnuli matení mysli.
Proto by nám pomohlo
rozumět věcem
jasně a úplně
a mít správný úsudek.
Navíc by nám
to pomohlo rozumět
světským poutům
a zázrakům náboženství
tak, abychom
zahnali zlo, zbavili se
všech nestřídmostí
a navrátili se ke ctnosti.
V důsledku toho
unikneme z utrpení
světa.
Ochrání nás před
falešností
a tak se můžeme
vyhnout páchání chyb
při našem sebezušlechťování.
Správné myšlenky
V tomto světě je jednotlivec
pokoušen předměty touhy
jako je sláva, zisk,

moc, náklonnost...
a jeho mysl je zmatena
takovými předměty touhy
se kterými nedokáže bojovat.
To je zvrácený
aspekt života.
„správné uvažování“
nám říká, abychom
své srdce drželi klidně,
naši povahu mírumilovnou,
naši mysl vznešenou,
že Pravda je naše povinnost
vůči lidstvu,
vůči Bohu a Buddhovi,
vůči nám samým.
Proto musíme užívat
naši mysl ve snaze
pomoci živoucím bytostem
v cyklu neštěstí.
Věřme v Buddhu
a Boha a modleme se
k Všemohoucímu
o Jeho požehnání.
Najděme pro sebe
vysvobození
radostným praktikováním
dle našeho náboženství,
bez ohledu na to,
zda jsme bohatí či chudí.
Správné konání
Aktivity
buddhistických mnichů
nemohou způsobit žádné
zlo, neboť se omezují jen
na meditaci, modlitby,
čtení a psaní knih
a udržování
svých chrámů.
Naopak ti, kteří praktikují
doma, si musejí
vydělat na své živobytí –
někteří jsou zaměstnáni
v malých podnicích,
zatímco jiní jsou zapojeni
do různých obchodů.
Nicméně, ačkoliv
jsou jejich
životy závislé
na jejich obživě,
taková závislost

je velmi odlišná
od té nečestných
lidí a zlodějů,
a neangažují se
v podvodných
a zlomyslných podnikáních.
Při vydělávání na své
živobytí se také zavazují
odmítnout povolání,
která škodí lidstvu:
prostituce, obchodování
s drogami a alkoholem,
lichva, spekulace.
Ačkoliv ti,
kteří jsou zapojeni do
těchto škodlivých povolání
nenutí své zákazníky,
aby si nakupovali
jejich služby či produkty,
faktem zůstává, že
jejich podnikání je
skutečnou příčinou
ruinování, degradování
a hýření lidí.
Jsou spoluviníky
a zločinci jsou ti
chronicky závislí
a alkoholici.
To je důvod, proč
„správné konání“
zakazuje výkon
výše zmíněných
povolání.
Ti, kteří doma
duchovně praktikují,
nezabíjejí živoucí bytosti,
ani nikoho nemlátí
ani mu neubližují,
což by mohlo vést
k páchání zlých skutků.
Správné úsilí
„Správné úsilí“ nám radí,
abychom měli pevná
přesvědčení. Musíme
mít na paměti, že prací
Všemohoucího je zachránit
živé bytosti od utrpení.
Musíme mít na paměti,
že vnímající bytosti
jsou pohlceny

v oceánu utrpení,
že dokud budou muset
nějaké živoucí
bytosti trpět,
budeme trpět s nimi
a že je naší povinností:
probudit ty
v tomto světě,
aby se mohli osvobodit
od zlé karmy
(odplaty) jejich
předchozí existence.
Za tím účelem se jednotlivec
musí vrátit k příčině
a držet své soustředění
na Nirváně
(nejvyšší ráj),
s odhodláním
zlepšit sebe sama
a stát se osvíceným,
aby pomohl druhým.
Musíme se zbavit
všech smutků, všeho zla,
utlumením šesti
smyslových orgánů
a udržováním
jasné mysli –
vyrovnanosti, radosti,
vážnosti – v našem odhodlání
dosáhnout Nirvány
(nejvyššího ráje)
a pomoci ostatním
na cestě k vysvobození.
Správné živobytí
Jedinec je zvyklý
pohlížet na své tělo
jako na střed vesmíru
a považuje jej
za něco vzácného
a tak se o něj stará.
To je důsledkem
šesti smyslových orgánů:
očí, uší, nosu, jazyka,
těla a mysli.
Oči rády vidí
krásné věci,
uši rády poslouchají
sladké tóny,
nos rád cítí
sladké vůně,

jazyk rád ochutnává
lahodné jídlo,
tělo má rádo
dobré zacházení
a mysl má ráda
dočasnou-světskou moc.
Jedinec hledá všechny
možné prostředky, aby
posílil své tělo.
Takové zájmy
kalí mysl a činí ji
natolik slepou,
že jednotlivec již nemyslí
na zdolání zlé karmy
(odplaty).
Vyhněme se proto
všemu, co zatemňuje
naši mysl a zbavme se
okázalých
a malicherných věcí,
a ovládejme své
fyzické tělo,
abychom našli
cestu k nesmrtelnosti.
Praktikujme meditaci
a vnitřní kontemplaci,
abychom dosáhli Nirvány
(nejvyššího ráje).
Správná řeč
Šest smyslových orgánů
působí, že jsou lidé lapeni
šesti světskými hříchy.
V důsledku našeho přání
živit naše tělo
máme touhy, které jsou
zdrojem hříchů.
Mezi hříchy jsou čtyři,
které jsou způsobeny
jazykem:
„pokrytectví“
(lidé v neshodě),
zneužití moci
(spočívá v urážení
podřízených),
zlý jazyk (hříšné, vulgární
výrazy, urážení
božství)
a prohanost (mluvení lži).
Trénujme svůj jazyk,
aby naše řeč byla

slušná a pravdivá.
Zbavme se lži
a lstivosti a vulgárních
a hrubých výrazů.
Kdykoliv o něčem
máme hovořit,
musíme mluvit
jasně a jít rovnou k věci.
Řeč k našim
nadřízeným
musí být ctnostná,
a rady,
které dáváme druhým,
abychom je vedli
po správné cestě,
musí být zrovna takové.
Takové chování
je prospěšné druhým
a je ve shodě
s morálními principy.
Správná dbalost
Ta spočívá v připomínání si
spravedlivých věcí.
Vzpomínáme si
co zůstává
a co je ztraceno,
úspěchy a chyby,
sympatie a antipatie.
Sedm vášní
a šest tužeb
přimělo lidstvo
vyplývat
pro ně mnoho
mentální síly.
Sláva a bohatství,
city, moc
a pocta jsou vzpomínány
denně, což je důvod,
proč lidstvo věčně zápasí
na šesti cestách
v zákoně reinkarnace,
bez naděje,
že kdy uniknou
cyklu života a smrti.
Abychom se osvobodili
ze znovuzrozdování
a učinili konec
tomuto mizernému životu,
přemýšlejme
o způsobu, jak propagovat

naše náboženské myšlenky,
zbavme se
nemírnosti
a vyryjme do svého srdce
Buddhovi
záslužné služby
vůči všem bytostem.
Musíme mít na paměti,
že tělo je stvořeno
ze země, vody, ohně a plynu
a že dříve či později
se navrátí zemi.
Jedině skrze
„správnou dbalost“
budeme schopni
odstranit zdroje
nepokojných emocí
a neřestných tužeb
se všemi jejich
zlými následky.
Správné soustředění
Lidské bytosti touží
žít déle, být bohatší
a šťastnější.
Nechápou,
že život je pomíjivý
že bohatství a kulturní
dědictví jsou jako
rozhánějící se pěna či mraky
hnané větrem.
Zrození, nemoc, stáří,
smrt – takové
jsou podmínky,
které jsou kladeny
na jednu osobu za druhou...
na celé lidstvo
bez výjimky.
Avšak lidské bytosti
ztrácejí svoji hlavu
při své honbě
za slávou a ziskem,
bohatstvími a poctou –
všemi těmi bídnými
a hanebnými věcmi.
Nesnaží se
porozumět tomu,
že vedle
pomíjivé povahy života
zde není nic,
co je neměnné –

nic není trvalé.

Pokud použijeme
soustředění, abychom
pronikli skrze závoj
temnoty, uvidíme, že zde
nebude žádný smutek, žádné
utrpení, žádné znovuzrození.

A když užijeme
„správné soustředění“
abychom se zbavili
všeho žalu a smutku,
abychom se zbavili
všech tužeb, které nás
lákají na cesty zla, naše
mysl již nikdy více
nebude zmatena,
naše mysl bude tak jasná
jako úplněk,
jehož barva je světlá
a není poskvrněna
vnějšími silami.
Budeme se cítit osvobozeni
od světských pout
a postupně dosáhneme
říše vysvobození.